

mindelig borger, der har fået ret i en sag, at stå i den aparte situation, at det at få ret og lade retfærdigheden ske fyldest rent faktisk koster den pågældende en mindre formue. Derfor er formålet med lovforslaget, som mange har været inde på, bl.a. at lave en ny, samlet regulering af beløbene til omkostningsdækning, herunder forhøjelse af de standardbeløb, som gives til advokatbistand.

Spørgsmålet om fri proces har også været berørt af flere ordførere, og det er klart, at også på det område har vi syntes det var væsentligt med en ny, samlet regulering.

Kritikken har, som jeg har hørt det, ikke været rettet mod de bærende principper. Lovforslaget bygger jo på Retsplejerådets betænkning, og jeg tror sådan set, at strukturen i lovforslaget og det, regeringen lægger op til, synes alle er ganske fornuftigt. Men det, diskussionen går på, og det er jo ikke overraskende, er, hvor mange penge der skal bruges til de enkelte elementer.

Derfor vil jeg egentlig godt foregribe det spørgsmål, jeg i hvert fald som minimum må forvente fra fru Line Barfod, nemlig: Når man går i gang med at regulere området og økonomisk set vil prioritere det højere, hvorfor indtægtsregulerer man så ikke i hvert fald som minimum i spørgsmålet om ægtefæller?

Det er ganske korrekt, at satserne ikke er blevet ændret i ganske mange år, og man kan også sige, at folks økonomiske vilkår har forandret sig. Men til det er der kun én ting at sige: Vi havde en pose penge, og den skulle vi forsøge at fordele efter bedste evne i forbindelse med den finanslovaftale, der blev indgået med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, og det var altså, hvad det kunne blive til. Det er sådan set den ærlige forklaring.

Jeg kan godt forstå, at der er mange partier, der ønsker, at bl.a. spørgsmålet om en indtægtsregulering også var noget af det, vi skulle have set på. Men der var ikke penge til det hele, og det er altså et af de steder, hvor der – for at bruge fru Anne Baastrups formulering – er en mangel i forhold til det, man kunne ønske sig i den ideelle verden. Men heldigvis er det jo sådan, at verden ikke er gået i stå, og at livet ikke er slut. Der kommer flere finanslove, og der bliver mulighed for, at dette spørgsmål kan tages op igen, hvis det er noget, som Folketingets partier oprigtigt prioriterer og også gerne vil være med til at finde finansiering til.

Jeg vil gerne tilkendegive, at det er noget, som også regeringen gerne vil arbejde videre

med, hvis der ellers kan findes en fornuftig finansieringsordning. Men årsagen til, at punktet ikke er med her og ikke er opprioriteret finansielt, er altså simpelt hen, at der var en given mængde finansielle midler til rådighed for området.

Den socialdemokratiske ordfører spurgte i relation til Forbrugerrådets høringsvar, hvornår regeringen forestiller sig at der kan tages flere nye, forbedrende skridt, ikke mindst i forbindelse med småsagsprocesser. Til det vil jeg sige, at som det fremgår af det nye regeringsgrundlag, er det regeringens intention at fremlægge et samlet bud på en retskredsreform og en domstolsreform, og her er et af elementerne en småsagsprocesreform, så vi får frasorteret nogle af de sager, der ikke omhandler meget store økonomiske spørgsmål, altså typisk mindre sager om under 50.000 kr. Her må der kunne findes en mindre bureaukratisk og mindre tung model til afklaring af sagerne, så det er bestemt noget, vi også gerne arbejder videre med.

Det er klart, at der er spurgt til flere dele af lovforslaget og også henvist til nogle af høringsvarene, og jeg vil sige til fru Line Barfod, at vi allerede har svaret Retsudvalget angående nogle af de henvendelser, der har været. Bl.a. har Forsikring og Pension afsendt et meget langt høringsvar og, som jeg har forstået det, redegjort over for Retsudvalget for nogle af de problemer, de ser i lovforslaget, og det har vi afgivet svar på. Men naturligvis medvirker vi også positivt til, at de spørgsmål, der er kommet frem her, kan blive yderligere belyst under udvalgsbehandlingen ud over det, vi allerede har svaret.

Kl. 17.35

Jeg vil gerne takke for, at der på trods af de lidt knubbede ord om nogle dele af lovforslaget er en anerkendelse af, at det er et godt skridt fremad. Nogle kunne måske ønske, at der var flere skridt, men det er gode skridt i den rigtige retning, og for at bruge fru Line Barfods formulering her til sidst er det trods alt et skridt i retning af mere retfærdighed og ikke det modsatte.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har også forstået, at det, man ønsker med forslaget, er forbedringer, også en lillebitte smule økonomiske forbedringer, selv om det ikke er meget, og derfor vil jeg gerne spørge til området om offentlig retshjælp ved advokat.

Vil ministeren se på, at advokaten ikke skal være afskåret fra at give retshjælp til en borger,